

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis
Farrago**

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

Henrici Clavigeri obergebricensis, in libellum Ioannis Manlij, ad lectorem
Carmen

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](#)

HENRICI CLAVIGERI OBERGE
briensis, in libellum Ioannis Maſlij, ad
Lectorem Carmen.

Extent scripta licet, multo congesta labore,
Manlius ingenio quæ dedu am e suo:
Sed tamen haud renuit reliquos uulgare libellos,
Quos tua composituit docte Philippe manus.
Huc ades ergo cohors, lepidum studioſa libellum
Præsentem aſſidua & uolue reuolue manu:
Plenius Ausoniā ſi mens eſt noſſe loquela,
Qua ſine uix fragilis uita manere potest.
Eſt nec quod lingua Momī moucare dicaci,
Quē pudet haud ſummos carpere ſepe deos.
Iam ſi Mæonides, Vatum pater, ipſe rediret,
Tutus ab iſſidijs non tamen eſe queat.
Ad te ſed redeo tandem doctiſſime Manli,
Et moneo ſtudium continuare uelis.
Id bene cum preſtes, merito celebrariſ honore,
Et ſummo pietas eſt tua grata Deo.
Inde tibi nomen longos durabit in annos,
Hinc potes à ſera posteritate cani.
Quod ſuperest, ueris precor optima numina uotis
Vt uiuas Pyliſ ſecula longa ſenis.

Vale.

PAVLICHERLERİ ELSTERBURGEN
sis, studiosi, Carmen: in epistolas D. Philippi Melanchthonis pia & sancta memorie, ab industrio
& diligenti uiro IOAN. Manlio, amico
suo, collectas, & in lucem editas.

QVI tibi nuper, studiosa turbā,
Vtīlī pulchrum studio uolumen
Condidit, duri patiens laboris
Sedulus auctor:
Iam nouum fautor tibi fidus idem
Edidit librum: benē qui uocari
Aureus posīt, quia dona portat
Aurea nobis.
Namq; cūm Virtus semel incaleſcit,
Quæ bonis gaudet nituisse factis:
Non latet, pulchræ neq; conquiescit
Laudis amore.
Grata sed cūm sine docili iuuente,
Et uiris doctis, tenerisq; Musis,
Cuncta que magnus peperit Melanchthon,
Aurea scripta:
Quæſo quis Lector dubitet benignè,
Quin opus præſens sit & hoc futurum
Omnibus gratum, sua qui dederunt
Nomina Musis
Cumq; per ſeſe niteat uenuſtis
Floribus, prægnetiq; alijs optimis
Fruſtibus,

EN
de-
rio

Fru clibus, porro uaga quid iuuabit
Fundere uerba?

Huc Apis quare studiofa queuis
Aduola, pingues age suge flores:
Mellis hinc uena liquidi perenni
Copia currit.

Vnde pinguesces animo beato,
Vnde desuges bona uera sano
Corpori: floret generosa uirtus
Vnde triumphis.

Interim grates tibi docte Manli,
Quem meos inter numeros sodales
Intimos, debet studiofa Phœbi,

Leta iuuentus.

In sinum cuius modò delicatum
Munus effundis: uirides in hortos
Cuius & nunc alueolos reponis
Melle fluentes.

Fortè si crabro tibi, siue mollis
Obstrepet fucus, quid enim ferendum est.
Namq; Virtutis comes est perennis,
Pallidis osor.

Perge, coepisti pede quo secundo,
Progredi semper: modò quod negabit
Mundus ingratus tibi, grata reddent

Sidera cœli.

Baselæ, ex ædibus D.D. Simonis
Sulceri, Anno 1565.

